

HRAVÁ

ČÍTANKA

Pracovní učebnice pro 5. ročník ZŠ

V souladu s RVP

Vydavatelství
Taktik

HRAVÁ

ČÍTANKA 5

Další náměty a úlohy vztahující se i k jiným předmětům jsou označené těmito piktogramy:

– sloh / psaní do sešitu

– přírodověda

– vlastivěda

– výtvarná výchova

Takto vyznačené otázky a odpovědi tě provází celým titulem. Nalezením správných odpovědí na otázky vyluštíš závěrečnou tajenku na straně 126.

HRAVÁ ČÍTANKA 5

Pracovní učebnice pro 5. ročník ZŠ

Autorka: Mgr. Jana Olžbutová

Odborná spolupráce: Mgr. Zdena Effová, Mgr. Věra Štefánková, Bc. Václav Placák, Jan Kudrnáč

Recenzentky: PhDr. Jitka Dršatová, Ph.D., Mgr. Petra Poláki

Jazyková korektorka: Mgr. Věra Štefánková

Grafická úprava a sazba: Michaela Slezáková

Ilustrace: Michaela Slezáková

Návrh obálky: Michaela Slezáková, Sára Doležalová

Produktový manažer: Ing. Karel Jager

Projektový manažer: Ing. Maroš Blahovec

ISBN: 978-80-7563-062-9

1. vydání, 2017

Copyright: © Vydavatelství Taktik International, s.r.o., organizační složka, Praha 2017

Vyrobil a vydal: Taktik International, s.r.o., Argentinská 38, 170 00 Praha 7

Schválilo MŠMT čj. MSMT-1093/2018 dne 28. března 2018 k zařazení do seznamu učebnic pro základní vzdělávání jako součást ucelené řady učebnic pro vzdělávací obor Český jazyk a literatura, 1. – 5. ročník, s dobou platnosti šest let.

Všechna práva vyhrazena. Šíření či reprodukce obsahu nebo jeho částí jakýmkoliv způsobem jsou bez předchozího písemného souhlasu vydavatele zakázány.

www.etaktik.cz

Obsah

První kniha džunglí	6	O tlustém pradědečkovi	
Rušné ráno	10	a loupežnicích	54
Lavina	14	Útěk Kryšpína N.	60
Fňokurky	26	Úsměv prosím	64
Ve školce...	31	Čoromoro, Rošambó, Bengál	68
Zkušebna rodičů	36	Proti pravidlům	70
Vypravěčovo guacamole	42	Únos	74
Chechtavý plyn	46	Pěšinka ze žužu	78
Některé věci se nemohou stát.		Lodičky	82
Nebo snad mohou?	50	Jak soused Pedro nechtěl	
		čekat na drobné	84
		Dar sněžného obra	88
		Moudrý klobouk	92
		Kluk v sukních	95
		Bílý tesák	99
		Vlk a pes	103
		Čarodějnice	105
		Sněm na Vyšehradě	110
		Husité: Ve znamení kalicha	112
		Dva husité	117
		Listonoš vítr	120
		Polévka ze sekery	122
		Tajenka	126

Ahoj pátáci!

Prázdniny skončily a s nimi mnohá dobrodružství, která jste jistě prožívali na letních táborech.

Před vámi je nový školní rok a s ním i nová čítanka. Pro tři kamarády z 5. A ale začalo nečekaně dobrodružství právě první školní den, kdy ve sklepě školy objevili starý čtenářský deník.

Asi vás hned napadá:

- 👉 Kdo byli ti kamarádi?
- 👉 Jak se dostali do sklepa?
- 👉 Může být na čtenářském deníku něco dobrodružného?

Kamarádi z 5. A jsou:

Jméno:	Adriana
Přezdívká:	Ája
Popis:	nenápadná dívka drobné postavy, ale nenechte se klamat tělem
Záliby:	bojové sporty, čtení

Jméno: Hana
Přezdívka: Haňule
Popis: dlouhé vlasy, nikoli
však krátký rozum
Záliby: móda, čtení

Jméno: Jan
Přezdívka: Honzin
Popis: prostě veselá kopa,
žádnou legraci nezkazí
Záliby: akvaristika, čtení

Jestli se chceš přidat k jejich výpravě,
napiš také něco o sobě.

Jméno: _____

Přezdívka: _____

Popis: _____

Záliby: _____

Která záliba všechny tři spojuje?

Název knihy: KNIHY DŽUNGLÍ
Spisovatel: Rudyard Kipling
Ilustrátor: Zdeněk Burian
Nakladatelství: Albatros Praha
Přeložil: Aloys a Hana Skoumalovi
Literární žánr: dobrodružný román

Stručný obsah:

Lidské mládě pronásledoval tygr Šer Chán až do vlčí jeskyně, kam se před tygrem schovalo. Vlci se chlapce ujali a vychovávali ho se svými vlčaty. Protože je jeho kůže hladká, bez srsti, dostal jméno Mauglí, což znamená žába. Jednou se role obrátí a Mauglí bude lovit Šer Chána.

Hlavní postavy:

Mauglí	lidské mládě
Šer Chán	tygr, nepřítel Mauglího
Akela	vlk, vůdce smečky
Bálú	medvěd
Baghíra	panter, opatrovník Mauglího
Tabákí	šakal

Místo děje: Děj se odehrává hlavně v džungli v Indii.

Úryvek z knihy:

PRVNÍ KNIHA DŽUNGLÍ

Houštiny v mlázi zašustily a táta Vlk přisedl a chystal se ke skoku. Být tak někdo z vás při tom, tak uviděl věc přímo úžasnou – vlk nedoskočil. Vrhł se vpřed, ještě než spatřil, na co se vrhá, a vši mocí se pak zarazil. Dopadlo to tak, že se vymrštil nějakých pět stop vzhůru a dopadl téměř tam, odkud vylétl.

„Člověk!“ zaštěkl. „Člověčí mládě. Podívej se!“

Přímo před ním stálo a přidržovalo se nízké větve nahaté hnědé děcko, pouhé batole – takové hebounké a dolíčkované škrvně do vlčí sluje v noci hned tak nevzkročí. Se smíchem si měřilo tátu Vlka.

„Cože, člověčí mládě?“ řekla máma Vlčice. „Jakživa jsem žádné neviděla. Podej mi je.“

Vlk, zvyklý nosit vlastní mláďata, popadne do huby třeba vejce a nerozmáčkne je. A tak táta Vlk sevřel zezadu dítě čelistmi a bez nejmenšího škrábnutí je položil mezi vlčata.

„Takový drobeček! Takový naháček – a jak si troufá!“ zjihla máma Vlčice. Děcko se mezi vlčaty prodralo až k ní, aby se zahřálo. „Hehe! Krmí se spolu s druhými. To je tedy člověčí mládě? Jestlipak se některý vlk může honosit tím, že má mezi svou drobotinou člověčí mládě?“

„Slýchal jsem o tom, ale v naší smečce a za našich časů se to nestalo,“ řekl Vlk. „Chybí mu srst a klepnout ho nohou, je po něm. Koukej, jak se na nás dívá a vůbec se nebojí.“

Měsíční záře v ústí jeskyně potuchla, hranatou hlavou a plecemi se do otvoru vklínil Šer Chán. Tabákí za ním zapištěl: „Pane můj, pane můj, tudy vešlo.“

„Šer Chán nám prokazuje velkou čest,“ řekl táta Vlk, ale koukal zlostně. „Copak si Šer Chán přeje?“

„Svou kořist. Vešlo sem člověčí mládě. Rodiče mu utekli. Vydej mi je.“

Jak říkal táta Vlk, Šer Chán opravdu skočil po táborovém ohni dřevorubců a teď zuřil, jak ho bolí spálené tlapy. Jenže ústí sluje, to táta Vlk věděl, je úzké a tygr jím neprojde. Už tak měl plece i tlapy smáčkнутy a jako nějaký zápasník v sudu nemohl se hnout.

„Vlci jsou svobodný lid,“ řekl táta Vlk. „Dávají si poroučet jenom od náčelníka smečky, ne od nějakého pruhovaného zabíječe dobytka. Člověčí mládě je naše – zabijeme je sami, až se nám zlíbí.“

„Zlíbí – nezlíbí. To jsou mi řeči. Při býku, kterého jsem zabil, mám tady čumět do tvého psího pelechu a vymáhat, co mi patří? To ti povídám já, Šer Chán.“

Slují se hromově rozlehl tygří řev. Máma Vlčice strásla mlád'ata, vymrštila se a oči jako dva zelené měsíce ze tmy upřela na planoucí oči Šer Chánovy.

„A to ti zas, Langrá, odpovídám já, Rákšasí (Ďáblice). Člověčí mládě je moje – navždy moje. Nedám je zabít. Zůstane naživu, se smečkou bude běhat a se smečkou bude lovit. A nakonec, dej pozor, ty lovce nahatých mlád'at – ty žroute žab – ty zabíječi ryb – on uloví tebe. Klid' se, nebo při Sámbaru, kterého jsem skolila (hladovým dobyt看 se já neživím), vrátíš se, připálená šelmo džungle, k matce ještě chromější, než jsi přišel na svět. Táhni!“

Rudyard Kipling – Kniha džungli

Hodnocení: Kniha byla napínavá od začátku až do konce. Dávám plný počet bodů.

Straka pokrčil rameny. Pak se rozhodl.

„Musím tam. Okamžitě!“ Vyběhl do předsíně, popadl lopatu, vyzkoušel, zda pevně drží v násadě. Sáhl na stěnu mezi zavěšené nářadí a sňal odtud krátkou sekyru. Vašek stál za ním. Žadonil: „Můžu jít s vámi, dědo?“

Straka se ohlédl.

„Vydržíš?“

Chlapec se pokusil usmát.

„Už jsem vám to dokázal, ne?“

Oblékli se, nářadí dali do batohu, děda nalil do termosky čaj, zabalil kus chleba a ukrojil špek. Rozhlédl se, sáhl do kredence a přidal čtverečky čokolády. Brokovi upjal obojek a vzal vodítko.

Zhasli petrolejovou lampu a vyšli ven.

Josef Pohl – Pod Jezevčí skálou

1. V kterém ročním období se asi příběh odehrává?

2. Kdo v příběhu vystupuje?

3. Co Vaška brzy ráno vzbudilo?

a) volání dědy Straky

b) sníh padající ze střechy

c) pes Brok

d) bouřka

4. Co způsobilo otřes hájovny?

5. Děda Straka, měl obavu, že pod lavinou uvízlo stádo srn. Je to pravda?

ANO

NE

6. Najdi v textu a podtrhni, co je Ďáblova stěna.

7. Kam se asi děda s chlapcem vypravil a proč?

.....

.....

8. Vybarvi stejnými pastelkami, co k sobě patří. Vytvoř trojice slov.

hajný

pes

lavina

Brok

jezevčík

nebezpečí

děda

Straka

obleva

vnuk

chlapec

Vašek

Nebe se protrhalo, honily se po něm chuchvalce těžkých mraků. V ranním rozbřesku vypadalo výhružně.

S námahou kráčeli rozbředlým sněhem. V každé šlápěji se objevila špinavá břečka. Syrové vlhko vanulo z lesa, stromy šuměly větrem, sesouval se z nich sníh a uvolňoval skleslé větve. Cesta mezi porostem byla ještě bílá, ale les po jejím okraji tmavěl.

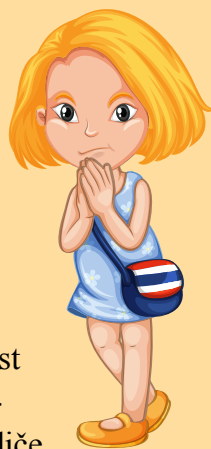
Na křižovatce ukázal děda Vaškovi, aby na něho počkal. Přeskočil příkop, došel k staré, polorozpadlé oplocence a ulomil z ní několik plotovek. Vrátil se k Vaškovi a z dřev složil šipku mířící ostrým odbočením doprava. Vysvětloval: „Hromotluk se určitě pokusí dojet s traktorem na skládku dřeva. Tohle znamení pochopí...“

Šipka ležela zřetelně na sněhu. Nikdo ji nemohl přehlédnout.

Brok se těžce prodíral sněhem. Chvillemi ho střídavě nesli. Šlo se jim stále hůř. Začali stoupat, občas uklouzli po zapadlých kamelech nebo se propadli do neviditelných prohlubin na cestě.

Haňule říkala, že už se dlouho nezasmála tak, jako při ukázce z knížky „Kosprd a Telecí“. Běžela si hned knížku půjčit do městské knihovny. V knihovně je moc prima knihovník, který vždycky přesně trefí, na co má člověk náladu. Je to syn našeho pana školníka Koudelky. Když jsem šla naposledy do knihovny, byla jsem hrozně našťvaná na rodiče, protože mi nedovolili přespat u kamarádky. „Ahoj Ájo,“ oslovil mě knihovník, „tak co to dneska bude? Zdá se mi to, nebo máš nějakou špatnou náladu?“ „Nezdá. Jsem našťvaná na rodiče. Pořád mi něco zakazují. Nejsem už přece malá holka! Někdy bych své rodiče fakt nejradši vyměnila!“ „No, tak to je asi vážné,“ řekl knihovník a začal něco hledat pod pultem. „Mám tady jednu knížku o klukovi, který chtěl také vyměnit rodiče. Vadilo mu na nich už jen to, jaké mu dali jméno. Přál si to tak moc, že se ocitl ve světě, kde si mohl tohle přání splnit – ve světě, kde si děti vybírají své rodiče. Můžeš si to přečíst a třeba změníš názor,“ dopověděl knihovník a dal mi knížku s názvem „Zkušebna rodičů“. Když jsem si ji přečetla, už jsem na rodiče tolik našťvaná nebyla.

ZKUŠEBNA RODIČŮ

Když se Barryho oči vzpamatovaly ze šoku, svůj pokoj už neviděl. Vlastně v něm ani nebyl. Nebyl ani doma. Nebyla ani noc. Stejně bylo jedině to, že na sobě stále měl svou pyžamovou kombinézu, v níž připomínal zebra.

Kráčel do nějakých schodů. Nevěděl, proč po nich jde. Měl strach, ale něco mu bránilo udělat to, co normálně dělal, když míval strach: začít se s křikem shánět po rodičích. Prostě dál kráčel do schodů.

Těsně předtím, než se dostal nahoru, ucítil, jak se mu něco tetelí u nohou. Shlédl a uviděl zmuchlané papíry, zašlapané k zadní části schodu: jakousi mapu. Sehnul se, odlepil stránky od betonu a rozložil je.

Mapa hrála pestrými barvami a znázorňovala město, ve kterém byly nakreslené obrázky všech nejdůležitějších míst. Podobala se mapkám, jaké Barry vídal v rukou turistů, když se s celou rodinou jednou za uherský rok vydali do Londýna. Pokud byl

Bohužel jsi neodpověděl/a správně. Vrať se zpátky k řešení otázky na straně 13.

schopen rozeznat nápis v horní části mapky, toto město se jmenovalo Lonteen.

Pokud šlo o její zeměpisné uspořádání, trochu připomínala mapku Londýna. Všechny velké budovy a pamětihodnosti byly nakreslené na stejných místech, snad jen s tou výjimkou, že místo budov parlamentu bylo v mapce vyznačeno něco, co vypadalo jako kříženec parlamentu a měkkých prolézaček z dětského koutku a neslo označení Skákací parlament (a jeho součástí byla i věž s hodinami zvanými Little Ben). Hyde Park se tu jmenoval Hray Park, Nelsonův sloup byl přejmenovaný na Sloup Surovce Nelsona ze Simpsonů a náměstí Oxford a Piccadilly Circus vypadaly jako opravdové cirkusy.

Uprostřed mapy se však nacházela jakási velká, úředně se tvářící budova, které ve skutečném Londýně nic neodpovídalo a nad kterou se skvěla dvě velká červená tiskací písmena:

ZR

Barry vzhlédl. Při zkoumání mapy popošel o několik schodů výš, uvědomil si, že vyšel z podzemní stanice metra, a začal se rozhlížet po ulici. Byla to velmi rušná ulice na místě, které vypadalo jako střed nějakého velkoměsta. Byly na ní obchody a vysoké domy a spousta aut a další obchody a další vysoké domy a ještě větší spousta aut.

Barry byl, upřímně vzato, zklamaný. Věděl, že se tady ocitl pomocí kouzel. Ale myslel si, že když se člověk někam dostane pomocí kouzel, měl by to být – no prostě – úplně jiný svět, kde lidé cestují ve vznášedlech nebo kde k vám monstra promlouvají počítačovými kódy. Nebo možná – a to by mohlo být ono, jak tak koukal na mapku – by to mohl být svět, kde je všechno vytvořené pro děti, kde na stromech rostou bonbony a z nebe padají Xboxy.

Zatím ale viděl jenom dospělé, jak provádějí všechny ty své nudné, dospělácké věci: chodí do práce, nakupují a velice vážně mluví do mobilů o penězích a kancelářích.

Došel proto k závěru, že se prostě jen přenesl do velkoměsta, které dosud neznal, možná někde mimo trasu A41. Jestli to tak bylo, napadlo ho, že by bylo nejlepší, kdyby se prostě jen vydal domů. Ale nevěděl, jak by se tam měl dostat, takže se z plných plic rozkřičel: „HALÓ, PROSÍM!“

Zakřičel opravdu hlasitě. Velké množství dospělých ustalo v tom, co právě dělali, a podívali se na něj.

„JMENUJU SE BARRY A JE MI DESET,“ pokračoval Barry. „NO, SKORO DESET. ZA PĚT DNÍ. A JSEM TADY SÁM. MOHL BY MI, PROSÍM, NĚKDO POMOCT?“

Pravda je, že bych rodiče za nic na světě nevyměnila. I když mě někdy štvou, vím, že mě mají rádi. Někdy dospělé potřebujeme také na to, aby nám pomohli něco dobrého ukuchtit.

VYPRAVĚČOVO GUACAMOLE

Ze všeho nejdřív se ale obraťme ke čtenářům, kteří přemýšlejí: „Co to je propána guacamole a jak se to vyslovuje?“ Vyslovuje se to „guakamole“ a je to mexické jídlo. Guacamole je vlastně taková kaše. Tedy vlastně to je salát. Ale není to doopravdy salát. Asi to je spíš jakoby zeleninová omáčka – jenže se vyrábí z avokád a avokádo není zelenina. Avokádo je ovoce. Myslím. (Roste na stromě a uprostřed má velkou pecku. Takhle se myslím pozná ovoce. I když tedy jahody nerostou na stromě a pecky mají zvenčí, a přitom všichni víme, nebo si teda myslíme, že jahoda je ovoce. Takže to pusťte z hlavy.) Avokádo rozmačkáte podobně jako bramboru, akorát že avokádo se nevaří, takže to vlastně není stejné jako s bramborou.

Celé téma mi začíná připadat trochu otravné. Nechce se mi už o guacamole dál mluvit. Leze mi na nervy. Raději vám řeknu, jak se dělá zelný salát. Použijeme recept, kterému říkám...

VYPRAVĚČOVŮV GUACAMOLE ZELNÝ SALÁT

Budete potřebovat:

- 1 dospělého (stačí i rozumný dospívající)
- 1 hlávku zeleného zelí
- 1 hlávku červeného (tedy vlastně fialového) zelí
- 1 hrst ploché (italské) petrželky
- 1 mrkev
- ½ šálku (120 ml) majonézy
- ¼ šálku (60 ml) obyčejného (NE vanilkového) jogurtu
- 1 polévkovou lžici octa
- špetku sušené feferonky
- 1 malou lžičku celerových semínek
- ½ malé lžičky černého pepře
- ½ malé lžičky papriky
- ¼ malé lžičky drceného česneku
- ¼ malé lžičky drcené cibule
- ¼ malé lžičky sušeného tymiánu
- ¼ malé lžičky sušeného oregana
- sůl

Zvláštní kuchyňské potřeby:

Struhadlo (Na něm vlastně není nic zvláštního – najdete je skoro v každé kuchyni. Je to lesklá kovová hranatá věc a na každé straně má otvory různé velikosti, které se používají ke strouhání jídla na proužky nebo nudličky.)

1. Dospělého nebo dospívajícího zdvořile poproste, aby vám zelené zelí překrojil napůl a vyřízl košťál. Získanou polovinu nakrájejte na tři až čtyři kusy. Sloupněte a vyhoďte drsný a špinavý vnější list. Chcete-li, krátce kusy opláchněte ve studené vodě. Pak každý kus souvisle otírejte o největší a nejprotáhlejší otvory na boku struhadla. Zelí se zázračně objeví nastrouhané UVNITŘ STRUHADLA. To zopakujte se všemi ostatními kusy. Nastrouhané zelí nasype do velkého odměrného šálku: potřebujete asi 3–4 šálky neboli 240–320 gramů.

2. Totéž, ale v menším, udělejte s červeným zelím, které je ve skutečnosti fialové: kus odřízněte, sloupněte vnější list, opláchněte a strouhejte. Potřebujete asi 1 šálek (80 gramů) nastrouhané hmoty. Všechno zelí pak přesypte do velké mísy. Tím nemyslím „ne úplně malou“ mísu. Myslím VELKOU mísu.

3. Poproste staršího pomocníka, aby odkrojil stonky petrželky, a lístky opláchněte. Chcete-li, položte pak petržel na kuchyňskou papírovou utěrku a zabalte ji, aby se lístky osušily. Pak pomocníka poproste, aby vám je nasekal najemno. Potřebujete alespoň půl šálku (30 gramů). Přisypte nasekanou petržel do mísy k zelí. Papírovou utěrku tam neházejte. Vám možná v zelném salátu chutnají i papírové utěrky, ale mně, to vás ujišťuji, nikoli.

4. Poproste pomocníka, aby odřízl vršek a špičku mrkve. Pomocí škrabky mrkev očistěte a opláchněte. Pak mrkev (koncem napřed, ne po délce) otírejte o druhé největší otvory struhadla na širší, ne užší stěně. Mrkev se jakoby kouzlem začne postupně zkracovat, jak se v otvorech strouhá. Dávejte VELKÝ POZOR na to, abyste se struhadla nedotkli klouby prstů. Se strouháním včas přestaňte a zbyteček mrkve buď snězte, nebo dejte psovi. Nastrouhanou mrkev přisypte do mísy.

5. DŮKLADNĚ UMYTÝMA HOLÝMA RUKAMA proházejte směs zelí, petržele a mrkve, až se řádně promíchá. V klidu si prohlédněte nádhernou čtyřbarevnou směs (světle zelená, fialová, tmavozelená a oranžová), kterou jste právě vytvořili. Řekněte pomocníkovi: „Viděl jsi už někdy něco krásnějšího?“ a dejte přitom najevo, že jiná odpověď než: „Ne, to neviděl,“ nepřichází v úvahu.

6. Přeneste lžící majonézu do středně velké misky nebo velkého odměrného šálku. Promíchejte jogurt do hladka a přidejte ho k majonéze. Obě ingredience promíchejte, až se docela spojí. Přilijte ocet a rychle ho vmíchejte, aby směs odlehčil. Můžete použít libovolný ocet. Počkat – ne, беру to zpátky. Použijte bílý nebo rýžový ocet. Ne, to taky беру zpátky. Použijte jablečný moštový ocet.

7. Přidejte do směsi majonézy s jogurtem všechny ostatní ingredience vyjma soli. Nebojte se, množství koření nemusíte dodržet přesně. VAROVÁNÍ: VÝŠE SE UVÁDÍ „ŠPETKA SUŠENÉ FEFERONKY“, ALE NEBERTE TO DOSLOVA. Čímž chci říct: nenabírejte špetku prsty, protože feferonka je šíleně pálivá. PO-UŽIJTE LŽIČKU. Když použijete prsty a pak se dotknete očí, BUDETE TOHO PO NÁSLEDUJÍCÍ ČTYŘI HODINY TRPCE LITOVAT. Pokud vás, vaše rodiče, pěstouny nebo zákonné zástupce celé toto téma vyvádí z míry, prostě feferonku vynechte. AŽ UDEĚLÁTE COKOLI, nevynechávejte celerová semínka, protože právě ona salátu dodají maximální svěžest.

8. Dresink promíchejte, až se všechna koření smísí. (Můžete podle libosti přidat další přísady: citrónovou šťávu, bazalku, kopr apod.) Pak vše přelijte do směsi se zelím. Pomocí dvou velkých lžic vše zlehka proházejte a promíchejte tak, aby byl dresink všude rovnoměrně.

9. Ochutnejte a rozhodněte, zda je potřeba přisolit. Pravděpodobně ano, nicméně majonéza už v sobě sůl má, a proto s dalším solením čekáme až na tuto fázi. Nepřesolte.

10. Salát se může jíst rovnou a jistě na něj budete mít chuť. Pokud ho ale necháte dvě hodinky uležet v ledniče, prospěje mu to. Přikryjte ho proto kuchyňskou fólií a nechte vychladit. Před podáváním znovu promíchejte, protože část šťávy se usadí na dně a je dobré ji zase vmíchat zpátky.

Tento salát sice není „mexický“, ale k Abigailiným tacos s hovězím by se skvěle hodil. Také se skvěle hodí k vypravěčově sekané (na kterou najdete recept ve víte jaké knížce), ke všem sendvičům a hamburgerům atd., atd.

Ellis Weiner – Templetonovic dvojčata

Hodnocení: Vybarvi hvězdičky podle toho, jak se ti líbila ukázka.

1. Převyprávěj recept vlastními slovy.

2. Které je tvé oblíbené hlavní jídlo?

3. Už jsi někdy něco uvařil/a?

☐

ANO

☐

NE

CO?

4. Vymysli a napiš do sešitu recept na jídlo z následujících ingrediencí a pokus se o co nejvtipnější postup přípravy tohoto jídla. Ztvárni přípravu jednoduchým komiksem. Vymysli název tohoto pokrmu.

INGREDIENCE:

pečivo, pampelišky, marmeláda, máslo, cukr,
mléko, med, cibule, vejce, sýr

NÁZEV:

TAHÁK

OSNOVA:

Nadpis – název jídla, které budeš připravovat.

Úvod – Nevíte, čím pohostit své přátele?

Stat' – pracovní postup

a) příprava pracovních nástrojů a ingrediencí

b) postup při zhotovení jídla

c) závěrečné servírování a podávání jídla

Závěr – zhodnocení

 ILLUSTRACE

SPRÁVNĚ! Napiš si do 2. políčka tajenky písmeno N.

ka byla tenká jako šindel. Na tohle se ta holka nemusela tolik naparovat! I řekl tedy pradědeček, nadzvedaje svou ohromnou botu s podkůvkami a cvoky: „Nevzal jsem si na to tancování lakýrky, a třeba bych vám, slečinko, mohl šlápnout na nožičku, a vy, koukám, máte nožičky jako hůlky, jako sirky, ba co dím, jako brabec.“

Kokotičce se ta odpověď zrovna nelíbila, i obrátila se zamračeně k svému Lotrandovi, krutému lupiči. Lotrando se zlověstně zatáhl za svůj přetenký knír: „Ha, víš, kam jsi se dostal, bídný selský hřbete? Upadl jsi mezi loupežníky!“ Pradědeček se leknutím až zapotil. Z toho setkání nekoukalo nic dobrého. „Já jsem proslulý Lotrando,“ pokračoval náčelník, „a tamten s loutnou, to je pověstný vrah Hrdlořez, a tu ten Turek, to je obávaný Kudlich, a ten Číňan, to je Krvavý Jíra, a medvěd, to je Dynamit, a ten bubeník je Hmaták, a kolovrátkář, to je Chramostejl, a kejklř, to je Veliký Šibal, a rytíř, to je Kujón, všichni moji krvaví páni tovaryši! A toto je naše loupežnická hymna,“ **pravil Lotrando a počal zpívat:**

„Kamarádi, drazí páni,
loupežníci a kumpáni,
dobrodruzi, taškáři,
zlodějící, kapsáři,
podvodníci, vrazi, rváči,
zabijáci, lstiví hráči,
nám je bene, nám je hej,
hej, ať jsi kdo jsi, k nám se dej!“

Nato zazpíval Veliký Šibal:

„Řetězy ze zlata, hej,
prsten a šperk a drahý kámen.
Jen pozor, brachu, dej,
chytnou tě a je s tebou amen.“

Sbor:

„Štěstí ti vinšujem na tu cestu,
však i nás povedou do arestu!“

Hrdlořez:

„Nabitá pistole, hej,
ostrý nůž s čepelí třpytnou.
Jen, brachu, pozor dej,
běda ti, když tě chytnou!“

Sbor:

„Bratříčku, bratře, dej nám vale,
však se zas sejedme v kriminále!“

Krvavý Jíra:

„O trochu krve, hej,
jen píchej a bij a střílej!
Brachu, jen pozor dej,
je-li ti život milej.“

Sbor:

„Adie, páni loupežníci,
na shledanou pod šibenicí!“

Tak zpívali loupežníci a přitukávali si ve sboru naplněnými sklenicemi, co pradědeček trnul, že mohou zpívat tak strašnou píseň a být přitom tak veselí. Honem přemítal, co učinit, a tu ho napadlo, že by měl také pustit nějakou hrůzu: i vykulil ukrutně

oči, svraštil čelo a ošklivě se zaškaredil a pokusil se zalhat. „Však já vím,“ povídá. „Proto jsem mezi vás přišel. Též já jsem přestrojený. Oblékl jsem se za starého tlustého sekerníka, ale já jsem vlastně slavný zloděj, lupič a mnohonásobný vrah Velevrah, který jsem sám těmato vlastníma rukama zapíchal, podřezal a zavraždil šedesát mužů, třicet žen a patnáct dětí a vyloupil jsem všechny zámky a hrady a domy a stavení a chalupy v celém širokém okolí! A toto je můj policejní pes, sveřepý Ostrozub,“ doložil pradědeček, ohlížeje se po Voříškovi.

Ale raubířská rota se jenom pustě rozchechtala. Jak by ne! Voříšek pěkně panáčkoval a pokorně prosil hodující lupiče o kostičku. A Lotrando zvedl výsměšně do výše váček s penězi, tabatěrku, ba i strakatý kapesní šátek, vše, co nic netušícímu pradědečkovi za jeho holedbavé řeči vytáhl z kapsy ohebný zlodějíček Veliký Šibal.

„I hled'me,“ povídá Lotrando, „ale tohle jsou, myslím, vaše vlastní peníze, i tabatěrka a šňupák, co vám Veliký Šibal tak pěkně vyfoukl. To, holenku, musíte jít k nám do učení, chcete-li brát cizí a své podržet.“

Pradědeček se zadrbal na týle. Z téhle bryndy, pomyslně si, se tak lehko nedostanu. A loupežníci se hned rozhlučeli: „Toť, musí k nám jít za uředníka!“ Jak jsem povídal: nejprve si z něho chtěli tropit blázna a notně ho potrápit, a kdožví, co s ním potom nejhoršího zamýšleli.

Karel Čapek, Josef Čapek – Devatero pohádek a ještě jedna od Josefa Čapka jako přívazek

Hodnocení: Vybarvi hvězdičky podle toho, jak se ti líbila ukázka.

1. Vypiš z básně rýmy k daným slovům.

taškáři –

rváči –

třpytnou –

loupežníci –

ZAJÍMAVOST

TAŠKÁŘ

Co znamenalo kdysi? zloděj specializující se na vykrádání tašek

Co znamená dnes? šprýmař – veselý člověk

Hodnocení: Vybarvi hvězdičky podle toho, jak se ti líbila ukázka.

1. Jak se jmenovaly děti, které v příběhu vystupují? Vyhledej v textu jejich jména a zakroužkuj je (každé jednou). Jména vypiš na řádek podle abecedy.

.....

.....

2. Najdi v textu deset podstatných jmen a podtrhni je rovně.

3. Najdi v textu deset sloves a podtrhni je vlnovkou.

4. Vyhledej a napiš slova z textu k pádům, ke kterým patří.

**zábradlí, do kapsy, na prahu, Čápe,
s luxováním, ke dveřím, trávník**

1. pád

2. pád

3. pád

4. pád

5. pád

6. pád

7. pád

5. Vymysli vhodný nadpis k příběhu.

.....

6. Jakou funkci měl fotoaparát?

a) Fotil minulost.

b) Fotil přítomnost.

c) Fotil budoucnost.

7. Co předpovídala fotografie modrého fordu?

a) klidnou projížďku

b) autonehodu

c) nic

8. Přál by sis znát budoucnost?

☐

ANO

☐

NE

PROČ?

9. Rozděl obrázky podle toho, jestli se vztahují k minulosti, přítomnosti nebo budoucnosti.

Barevně označ: ■ **minulost** ■ **přítomnost** ■ **budoucnost**

Otázka: Kdo si vzal domů kouzelný fotoaparát?

Michael

jdi na stranu 81

Greg

jdi na stranu 89

PROTI PRAVIDLŮM

„Tak pojd', Jacku!“ zavolala zdola slečna Pravdivá a vyrazila k ďalšiemu sálu muzea.

„Už jdu!“ křikl chlapec z galerie, i když rozhodně neměl ještě v plánu odejít. Musel zjistit, jestli ve Spitfiru skutečně někdo spí.

„Haló?“ zavolaľ smĕrem k letadlu.

CHRRRRRRRRRRRRRRRR! CHRRRRRR!

Žádná odpověď.

„**HALÓ!**“ zavolať znova, tentokrát hlasitěji.

CHRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR
RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR!
CHRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR!

Pořád žádná odpověď. Z galerie chlapec přímo ke Spitfiru nemohl. Kdyby se chtěl rozběhnout a skočit, skončilo by to rozhodně zle. Letadla byla zavěšená vysoko nad zemí.

Ale křídlo Sopwith Camel nebylo od galerie daleko. Kdyby se Jackovi povedlo na něj vylézt, mohl by se přepłazit na vedlejší letadlo a nakonec by se dostal až ke Spitfiru.

Ve svém imaginárním letadle uměl být Jack statečný. Ve skutečném životě si ale statečný nepřipadal, jen stydlivý a dost opatrný. Přesto teď hodlal porušit všechna pravidla.

Zhluboka se nadechl. Neodvážil se podívat dolů, ale vylezl na zábradlí galerie, na chvíli zavřel oči a pak přeskočil na křídlo dvojpláštníku z první světové války.

ŽUCH!

Sopwith Camel byl většinou ze dřeva a byl mnohem lehčí, než chlapec myslel. Tím skokem staříčkový letoun rozkymácel. Jack se lekl, že ztratí rovnováhu, a slétl dolů. Honem si klekl na všechny čtyři, aby rozložil váhu. Pak se jako krab sunul po křídlech, než se dostal k vedlejšímu letadlu.

Byl to Focke-Wulf, obávaný stroj Luftwaffe. Jenže na ten musel chlapec přeskočit. Znovu se zhluboka nadechl a proletěl vzduchem. Přistál na křídle Focke-Wulf. Hned za ním už byl Spitfire. Chlapec byl tak blízko, že chrápaní vycházející z kokpitu bylo neuvěřitelně hlasité.

CHRRRRRRRRRRRRRRRRR RRR!

Jestli tam vevnitř opravdu nespal slon, potom znal chlapec tohle chrápání až příliš dobře...

„HEJ! TY!“ ozvalo se velkým sálem.

Jack polkl a podíval se z křídla letounu Focke-Wulf dolů. Nikdy vlastně ještě neměl průšvih. A teď tu v Imperiálním válečném muzeu skákal po drahocenných letadlech z křídla na křídlo.

Zdola se na něj koukal obrovitý strážný. Vypadalo to, jako by muzeum chytilo v džungli tu největší gorilu, nacpalo ji do uniformy a posadilo ji na hlavu špičatou čepici. Na nose, na krku a v uších mu trčely chumáče černých chlupů.

„JÁ?“ zeptal se chlapec nevinně, jako by bylo úplně normální krčit se na křídle bojového letounu z druhé světové války, zavěšeného pod stropem Imperiálního válečného muzea.

„JO! TY! SLEZ ODTAMTUD!“

„Hned?“ zeptal se chlapec a tvářil se, jako by nevěděl, proč tolik rámusu.

„JO!“ Strážný už se začínal vztekat a jeho hlas připomínal spíš řev džungle.

Byl tak hlasitý, že přivolal zpátky do sálu všechny ostatní návštěvníky. Za chvíli se děti z Jackovy školy nevěřícně dívaly nahoru na svého spolužáka. Chlapec byl rozpaky celý rudý. Nakonec se přitítila i slečna Pravdivá, až dlouhou rozevlátou sukní zametala podlahu.

„Jacku Buntingu!“ rozkřikla se. A když učitel použije celé vaše jméno, tak víte, že máte průšvih. „Okamžitě slez dolů. Děláš ostudu celé škole!“

Škola už tak měla hodně špatnou pověst, takže Jack si nebyl jistý, jestli jí může vůbec ještě udělat ostudu. Tohle ovšem nebyla na dohadování vhodná chvíle.

A co víc, chlapec teď měl důležitější starosti. „Jenom potřebuju přeskočit tady na ten Spitfire, paní učitelko, a pak hned slezu, slibuju!“ odpověděl.

Děti se rozesmály. Mohutnému strážnému to ale moc zábavné nepřipadalo. Začal dusat na galerii. Nejen že jako gorila vypadal, zdálo se, že se jako gorila i pohybuje. Za chvíli přeskočil na křídlo Sopwith Camel. Ale, zase jako gorila, byl aspoň desetkrát těžší než chlapec, a tak dvojplošník divoce rozhoupal. Jeho křídlo narazilo do Focke-Wulfu, na kterém se krčil Jack.

TŘÍSK!

A ten se vzápětí prudce zhoup! také.

HOUP!

Chudák chlapec už ztratil rovnováhu docela. Klopýtl, upadl a sotva se zachytil kraje křídla Focke-Wulfu. „**Áááá!**“ vykřikl v hrůze chlapec.

„**Drž se, Jacku!**“ volala zezdola slečna Pravdivá. Velký sál Imperiálního válečného muzea takové drama ještě nezažil. „Poškodilo by mi to pověst, kdyby mi při školním výletě zemřel žák.“

LODIČKY

Tlusté koráby a parníky
plují přes oceán Tichý čili Veliký,
hubenější podle pradávného zvyku
plují křížem krážem zase v Atlantiku.
A ty malinkaté, což je taky v pořádku,
brouzdají se v malém mořátku.

V ledových mořích plavou lodi mrzouti,
vzteklouni s bouřkami se kohoutí,
líné se povalují v zálivech
na vlnách měkkých jako mech.

Jenom ta má se toulá kdesi.
Teprve večer, když jdu spát,
odkudsi ze tmy připluje si,
aby mě mohla pohoupat.

Josef Brukner – Obrazárna

1. Jaké lodě se brouzdají v malém mořátku?

a) tlusté

b) malinkaté

c) velké

2. Kolik má báseň veršů?

a) 3

b) 14

c) 16

3. Co asi znamená výraz mořátko?

a) morče

b) hodně

c) moře

4. Co asi znamená: plují křížem krážem?

a) plují v kříži

b) plují dokola

c) plují všemi směry

SPRÁVNĚ! Napiš si do 13. políčka tajenky písmeno **L**.

5. Podtrhni stejnými pastelkami rýmy.

6. **VL** Najdi na mapě Tichý a Atlantský oceán.

7. **VV** Básníci někdy přisuzují věcem lidské vlastnosti. Nakresli, jak si představuješ loď, která je:

mrzout

vztekloun

lenoch

8. Poznáš některé druhy lodí podle obrázku? Spoj obrázek se správnou lodí.

1. parník
2. plachetnice
3. nákladní loď
4. jachta
5. tanker
6. pramice
7. ledoborec
8. kajak
9. kánoe

Řekni, k čemu tyto lodě slouží.

9. Napiš do sešitu krátkou báseň o lodích.

O rodiče přišel také Harry Potter, hlavní hrdina knihy J. K. Rowlingové. Když přišel do bradavické školy, poprvé tam uviděl kouzelný moudrý klobouk. Moudrý klobouk rozděloval nové studenty bradavické školy čar a kouzel do čtyř kolejí, které jsou pojmenovány po zakladatelích této školy: Godric Nebelvír, Salazar Zmijozel, Rowena z Havraspáru a Helga z Mrzimoru.

MOUDRÝ KLOBOUK

Harry si nikdy neuměl ani představit tak podivnou a nádhernou místnost. Velkou síň ozařovaly tisíce svící, jež se vznášely ve vzduchu nad čtyřmi dlouhými stoly, u kterých seděli všichni ostatní studenti. Stoly byly plné blyštivých zlatých talířů a čiší. V čele byl další dlouhý stůl, za kterým seděli učitelé, a tam teď profesorka McGonagallová odvedla žáky prvního ročníku, takže zůstali stát v řadě tváří v tvář ostatním studentům, a učitele měli za sebou. Stovky tváří, které na ně zíraly, v mrkavé záři svící vypadaly jako bledé lucerny. Duchové, roztroušení mezi studenty, vyzařovali nejasné stříbrné světlo. Harry vzhlédl vzhůru, především proto, aby unikl všem těm očím, které se na ně upíraly, a uviděl sametově černý strop posetý hvězdami. Slyšel Hermionu, jak mumlá: „Je začarovaný, aby vypadal jako skutečné nebe. Četla jsem o tom v Dějinách bradavické školy.“

Bylo k neuvěření, že tam nějaký strop vůbec je a nad Velkou síní že se prostě neklene obloha.

Potom se Harry zase spěšně podíval dolů, když profesorka McGonagallová před žáky prvního ročníku mlčky postavila čtyřnohou stoličku. Na její desku položila špičatý kouzelnický klobouk, celý odřený a záplatovaný a tak špinavý, že by ho teta Petunie rozhodně v domě nestrpěla.

Možná jim teď uloží, aby z něj zkusili vytáhnout králíka, pomyslel si Harry rozrušeně, nebo to tak aspoň vypadalo – a když si všiml, že všichni se teď na klobouk upřeně dívají, zahleděl se na něj také. Na několik vteřin zavládlo ve Velké síní naprosté ticho. Pak sebou klobouk několikrát škubl. Vedle krempy se otevřela trhlinka podobná ústům – a klobouk začal zpívat:

Bohužel jsi neodpověděl/a správně. Vrať se zpátky k řešení otázky na straně 41.

Zdá se vám, že jsem ošklivý – myslete si, co chcete, chytřejší klobouk než jsem já na světě nenajdete. Nechte si svoje buřinky i své klobouky z plsti – jsem Moudrý klobouk z Bradavic, jenž vám nic neodpustí. Každému vidím do duše,	vím, z jakého je těsta – nasad' si mě a řeknu ti, kam povede tvá cesta. Možná tě čeká Nebelvír, kde mají chrabré srdce; odvaha, klid a rytířskost jdou u nich ruku v ruce. Nebo tě čeká Mrzimir: máš jejich mravní sílu, jsou čestní a vždy ochotní přiložit ruku k dílu;	či moudrý starý Havraspár, pokud máš bystrou hlavu, tam důvtipní a chápaví vždy najdou čest a slávu. Nebo to bude Zmijozel, kde nastane tvá chvíle – ti ničeho se neštítí, by svého došli cíle. Nasad' si mě a neboj se (jen vlastní strach tě leká)! Já Moudrý klobouk z Bradavic, ti řeknu, co tě čeká!
---	--	--

Ve chvíli, kdy dozpíval, všichni v síni začali tleskat. Klobouk se ještě uklonil všem čtyřem stolům a pak už zase nehybně ležel na stoličce.

„Takže stačí, když si nasadíme ten klobouk!“ zašeptal Harrymu Ron. „Já toho Freda zabiju, pořád mi tvrdil, že budeme zápasit s obrovským skřetem.“

Harry se chabě usmál. Ano, nasadit si klobouk bylo mnohem lepší, než kdyby měl udělat nějaké kouzlo, býval by si ovšem přál, aby si ho mohli nasadit někde, kde by se na ně všichni nedívali. Zdálo se, že klobouk požaduje opravdu hodně. Harry si v tu chvíli nepřipadal chrabrý ani důvtipný, ani nic takového. Kdyby se klobouk zmínil o koleji pro ty, kterým v tu chvíli je trochu špatně od žaludku, bylo by to něco pro něj.

J. K. Rowlingová – Harry Potter a kámen mudrců

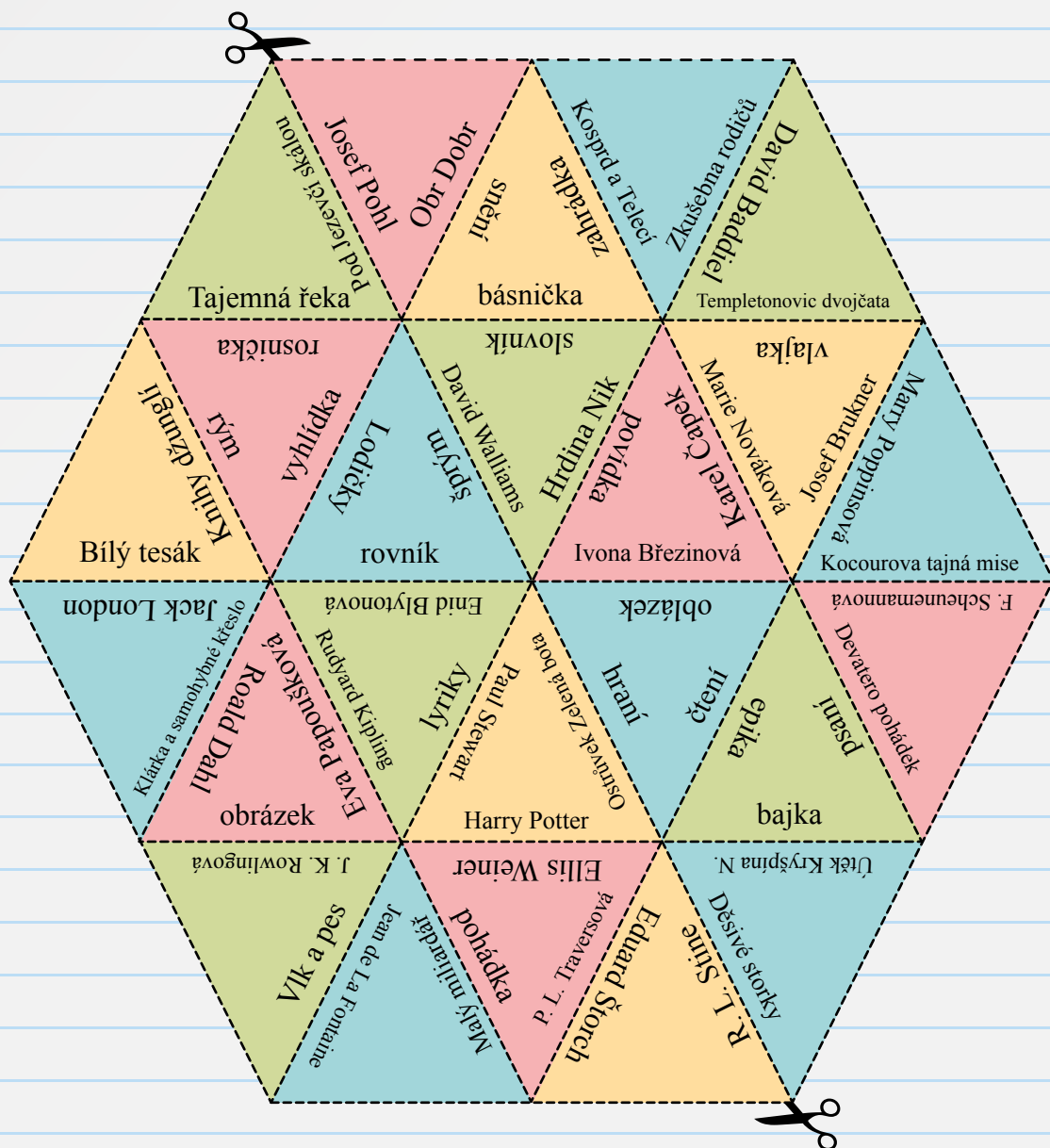
Hodnocení: Vybarvi hvězdičky podle toho, jak se ti líbila ukázka.

1. Podtrhni v písni rýmy stejnými pastelkami.

Co si pamatuješ ty? Zahraj si hru.

Rozstříhej trojúhelníky v šestihranné skládačce. Slož trojúhelníky stranami k sobě tak, jak k sobě patří – název knihy / autor knihy nebo slova, která se rýmuji. Vnější strany obrazce jsou bez textu.

Seznam použité literatury:

- BADDIEL, David.** *Zkušebna rodičů: Vyberte si ty ideální.* Ilustroval Jim FIELD, přeložil Milan ŽÁČEK. Praha: Albatros, 2015. ISBN 978-80-00-04044-8.
- BLYTONOVÁ, Enid.** *Tajemná řeka.* Praha: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03805-6.
- BREZINA, Thomas.** *Panter ve strašidelném lese.* I. vydání. Ilustroval Maximilian MEINZOLD, přeložila Michaela ŠKULTÉTY. Praha: Albatros, 2015. Čtyři kamarádi v akci. ISBN 978-80-00-03969-5.
- BRUKNER, Josef.** *Obrazárna: Všeelijaké malování ke čtení a ke koukání.* Praha: Albatros, 1982.
- BŘEZINOVÁ, Ivona.** *Útěk Kryšpína N.* Ilustrovala Barbora KYŠKOVÁ. Praha: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03712-7.
- ČAPEK, Karel a Josef ČAPEK.** *Devatero pohádek a ještě jedna od Josefa Čapka jako přivažek.* 10. vyd. v Albatrosu. Praha: Albatros, 2003. Klub mladých čtenářů (Albatros). ISBN 80-00-01150-6.
- ČERNÍK, Michal.** *Malé a velké nebe.* Praha: Albatros, 1981.
- ČORNEJ, Petr.** *Panovníci českých zemí.* 4. vyd. Ilustroval Pavel MAJOR, ilustrovala Jiřina LOCKEROVÁ. Havlíčkův Brod: Fragment, 2003. Odkaz (Fragment). ISBN 80-7200-811-0.
- DAHL, Roald.** *Obr Dobr.* Ilustroval Quentin BLAKE, přeložil Jan JAŘAB. V Praze: Knižní klub, 2012. ISBN 978-80-242-3245-4.
- KIPLING, Rudyard.** *Knihy džunglí.* Praha: Státní nakladatelství dětské knihy, 1965. Klub mladých čtenářů (SNDK).
- LA FONTAINE, Jean de.** *Bajky Lafonténovy.* Přeložil Emil HERRMANN. Praha: nákladem Jaroslava Pospíšila, 1875.
- LONDON, Jack.** *Bílý tesák.* V Albatrosu 11. vyd. Přeložil Vladimír SVOBODA, ilustroval Lubomír KUPČÍK. Praha: Albatros, 2008. Klasika (Albatros). ISBN 978-80-00-02051-8.
- MALÝ, Radek.** *Listonoš vítř: (Co přinesl a co mi šeptal).* Ilustroval Pavel ČECH. Praha: Albatros, 2011. ISBN 978-80-00-02697-8.
- NOVÁKOVÁ, Marie.** *Ostrůvek Zelená bota.* Praha: Albatros, 1974.
- PAPOUŠKOVÁ, Eva.** *Kosprda a Telecí: Příběh ze školky.* Ilustrovala Galina MIKLÍNOVÁ. Praha: Albatros, 2013. ISBN 978-80-00-03105-7.
- POHL, Josef.** *Pod Jezevčí skálou.* 2. vyd., 1. souborné upr. vyd. Ilustroval Jiří KRÁSL. Praha: Albatros, 1992. Klub mladých čtenářů (Albatros). ISBN 80-00-00353-8.
- ROWLINGOVÁ, J. K.** *Harry Potter a kámen mudrců.* 7. vyd. Přeložil Vladimír MEDEK. Praha: Albatros, 2010. ISBN 978-80-00-02756-2.
- SCHEUNEMANNOVÁ, Frauke.** *Winston: Kocourova tajná mise.* Přeložila Eliška DUBCOVÁ. Praha: Albatros, 2015. ISBN 978-80-00-04032-5.
- STEWART, Paul.** *Hugo a podivuhodné vzduchosaně.* Ilustroval Chris RIDDELL. Praha: Argo, 2008. ISBN 978-80-257-0026-6.
- STEWART, Paul.** *Klárka a samohybné křeslo.* Ilustroval Chris RIDDELL. Praha: Argo, 2009. ISBN 978-80-257-0149-2.
- STINE, Robert L.** *Děsivé storky: Úsměv, prosím... přichází zlo!* Havlíčkův Brod: Fragment, 2005. Husí kůže. ISBN 80-253-0038-2.
- ŠTORCH, Eduard.** *Hrdina Nik: Junácké příběhy z doby Sámovy.* 8. vyd v Albatrosu. Ilustroval Zdeněk BURIAN. Praha: Albatros, 1963. Klub mladých čtenářů (Albatros). ISBN 80-00-01383-5.
- TRAVERSOVÁ, P. L.** *Mary Poppinsová.* Ilustrovala Eva NATUS-ŠALAMOUNOVÁ, přeložila Eva RUXOVÁ. Praha: Albatros, 2015. ISBN 978-80-00-.
- VÁLKOVÁ, Veronika.** *Husité: Ve znamení kalicha.* Ilustroval Petr KOPL. Praha: Fragment, 2012. Dobrodružné výpravy do minulosti. ISBN 978-80-253-1403-6.
- WALLIAMS, David.** *Dědečkův velký útěk.* Ilustroval Tony ROSS, přeložila Veronika VOLHEJNOVÁ. Praha: Argo, 2016. Ahoj! (Argo). ISBN 978-80-257-1818-6.
- WALLIAMS, David.** *Kluk v sukních.* Ilustroval Quentin BLAKE. Praha: Argo, 2013. Ahoj! (Argo). ISBN 978-80-257-0839-2.
- WALLIAMS, David.** *Malý miliardář.* Praha: Argo, 2013. Ahoj! (Argo). ISBN 978-80-257-0858-3.
- WEINER, Ellis.** *Templetonovic dvojčata.* Ilustroval Jeremy HOLMES. Praha: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03640-3

Internetové zdroje:

Jiří Červinka, Nika: časopis pro ochranu přírody a životního prostředí. Praha: Český svaz ochránců přírody Nika, 2005, 26(1). Dostupné také z: [http://www.mzp.cz/ris/ekodisk-new.nsf/6d13b004071d0140c12569e700154acb/c4fa9b385fb1bed2c12570920056d78d/\\$FILE/str.%2024-47.pdf](http://www.mzp.cz/ris/ekodisk-new.nsf/6d13b004071d0140c12569e700154acb/c4fa9b385fb1bed2c12570920056d78d/$FILE/str.%2024-47.pdf)
Jiří Žáček, ukázky: tvorba pro děti [online]. 2004 [cit. 2017-08-30]. Dostupné z: <http://www.jirizacek.cz/ukazky-tvorba-pro-deti.html>

HRAVÁ ČÍTANKA 5

Pracovní učebnice pro 5. ročník ZŠ

- Celá edice byla vyvíjena ve spolupráci s vybranými pedagogy s dlouholetou praxí na 1. stupni ZŠ.
- Obsahuje pečlivě vybrané literární úryvky, které děti jistě zaujmou i poučí.
- Délka ukázek a jejich náročnost zohledňuje věk dětí.
- Publikace je doprovázena napínavým ústředním příběhem.
- Učebnice podporuje rozvoj dítěte, vybízí ke zvědavosti a podněcuje zájem o čtení a literaturu.
- Prostřednictvím kreativních a hravých úloh učí práci s textem a procvičuje logické myšlení.
- Cvičení jsou různorodá a neopakují se.
- Publikace obsahuje mnoho fotografií a ilustrací, dává ale také prostor k tomu, aby si ji děti ilustrovaly samy.
- Publikace obsahuje množství mezipředmětových vztahů.

Další tituly z řady:

učebnice →

← pracovní sešit

ISBN: 978-80-7563-062-9

9

788075

630629

Hravá čítanka je vytvořena v souladu
s rámcovým vzdělávacím programem.